

Γιλμάζ Κωνσταντίνα-Αϊσέ

Από την υλικότητα του σώματος στην υλικότητα του παραθέματος· το παράθεμα ως σώμα στην νεοελληνική μεταπολεμική πεζογραφία

Επόπτης: Δ. Αγγελάτος, Καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας και Θεωρίας της Λογοτεχνίας

Λέξεις-Κλειδιά: παράθεμα, υλικότητα, σώμα, νεοελληνική πεζογραφία, μετανεωτερικότητα, μεταμοντέρνο, σωματικότητα

Ελληνική Περίληψη

Η παρούσα πρόταση έρευνας διδακτορικής διατριβής ως στόχο έχει την ερμηνευτική διερεύνηση της αναπαράστασης του σώματος σε έργα της νεοελληνικής πεζογραφίας, στα οποία χρησιμοποιούνται οι *παραθεματικές* πρακτικές, ως δεσπόζουσα ειδολογική επιλογή των συγγραφέων τους. Στον άξονα της Ιστορίας της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, τα υπό εξέταση έργα εντάσσονται στην μεταπολεμική πεζογραφική παραγωγή και έχουν ως θεματική δεσπόζουσα τη *σωματικότητα*, η οποία γίνεται αντιληπτή ως πληγή (σε συνάρτηση με την Ιστορία), ως αναζήτηση ταυτότητας και ως σεξουαλικότητα. Ειδικότερα, θα μελετήσουμε την αποτύπωση των τριών αυτών πτυχών σε θεματικά πεδία, όπως ο πόλεμος, η φθορά (και το γήρας), ο θάνατος και η σεξουαλική πράξη (ή η έλλειψή της). Τα συγκεκριμένα πεδία περιγράφουν και αποτυπώνουν βασικές καταστάσεις της ζωής των ηρώων, όπως γίνονται αντιληπτά από τις αισθήσεις τους και γι' αυτό αποτελούν τους κεντρικούς άξονες των υπό μελέτη λογοτεχνικών κειμένων. Τα *παραθέματα*, προερχόμενα από συμφραζόμενα είτε λογοτεχνικά και εν γένει καλλιτεχνικά είτε από εξω-λογοτεχνικά/καλλιτεχνικά, επιβάλλουν εξ αρχής τη διαπλοκή ως σχέση ανταλλαγής. Έτσι, η ενσωμάτωση του παραθέματος σε διαφορετικό περιβάλλον και η συνάρτησή του με άλλα συμφραζόμενα της ίδιας λεκτικής αναφοράς, δίνει στο παράθεμα νέα αξία, νέο προσανατολισμό· παράλληλα, διαταράσσει τη συνοχή τού νέου περιβάλλοντός του, καθώς η διατύπωση-παραθέμα ως προϊόν εκφοράς αλληλεπιδρά δυναμικά με αυτό. Συμπληρωματικά, η υπόθεση εργασίας θα προσεγγίσει και το αν και κατά πόσο τα παραθέματα λειτουργούν ως αυτοτελές σώμα στο ίδιο το λογοτεχνικό κείμενο· πώς δηλαδή και τα ίδια αυτά σωματοποιούνται και παρουσιάζονται στον αναγνώστη ως “υλικά” του εκάστοτε

λογοτεχνικού κειμένου. Ορισμένοι από τους συγγραφείς το έργο των οποίων πρόκειται να μας απασχολήσει είναι οι: Θ. Βαλτινός (1932), Ν. Καχτίσης (1926-1970), Α. Μαραγκόπουλος (1948), Λ. Χρηστίδης (1968), Έλενα Χουζούρη, Έρση Σωτηροπούλου (1953), Θ. Σκάσσης (1953), Νατάσα Χατζιδάκι (1946-2017), Κ. Ακρίβος (1958), Κ. Βούλγαρης (1958) και Μ. Φάις (1957).

Gilmaz Konstantina-Aise

English Abstract

**From the materiality of the body to the materiality of the quotation:
the quotation as a *body* in modern Greek post-war fiction**

Keywords: quotation, quotation literature, materiality, body, corporality, modern Greek prose, postmodernity, postmodernism

The present PhD thesis aims at the interpretive investigation of the representation of the body in modern Greek fiction, in which the *quotation practices* are used, as the dominant ideological choice of their authors. In the axis of the History of Modern Greek Literature, the literary texts in question are part of the post-war fiction production where corporality is the thematic dominance and is perceived firstly as a wound (in relation to History), then as a search for identity and last as sexuality. In particular we will study the depiction of these three aspects in thematic areas, such as war, decay (and aging), death, and sexual intercourse (or lack thereof). These fields describe and reflect basic situations of the lives of the heroes, as perceived by their senses; therefore constitute the central axes of the literary texts under study. Quotations, whether contextual or literary (and generally artistic or extra-literary/artistic), impose an clandestine engagement from the outset as an exchange relationship. Thus, the integration of quotation in a different environment and its function with other contexts of the same verbal reference, gives the quotation a new value, a new orientation. At the same time, it disrupts the coherence of its new environment by its incorporation. In addition, the working hypothesis will approach whether the quotations function as an independent body in the literary text itself and to what extent; that is, how they are embodied and presented to the reader as “materials” of the respective literary text. Some of the authors whose work we will study are: Th. Valtinos (1932), N. Kahtitsis (1926-1970), A. Maragopoulos (1948), L. Christidis (1968), Elena Houzouri, Ersi Sotiropoulou (1953), Th. Skassis (1953), Natasa Hadjidaki (1946-2017), K. Akrivos (1958), K. Voulgaris (1958) and M. Fais (1957).